

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U SREBRENIKU
Broj: 30 0 P 101022 19 P
Srebrenik, 21.09.2022. godine**

Općinski sud u Srebreniku, sudija Aleksandra Manojlović Trkulja, u pravnoj stvari tužitelja: E. D., Z. D. i D. R., svi iz ..., Grad S., koje zastupa punomoćnik Sanel Imamović, advokat iz Srebrenika, protiv tužene E. A.,..., Grad S., sa privremenim boravkom u R. Nj., koju zastupa punomoćnik Faruk Sinanović, advokat iz Srebrenika, radi utvrđivanja prava služnosti, vrijednost spora 500,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave dana 21.07.2022. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tužene, dana 21.09.2022. godine donio je

P R E S U D U

Utvrđuje se da su tužitelji stekli pravo postojanja prava stvarne služnosti prolaza, provoza i progona, pješice, putničkim i teretnim motornim vozilom, u korist parcela tužitelja označenih po starom premjeru kao k.č. broj : 373/68 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 421 m² i k.č. broj: 373/108 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 29 m², obje upisane u z.k. ulošku broj:553 k.o. ..., a koje po novom premjeru odgovaraju parcelama označenim kao: k.p. broj: 688/2 naziva „Ada“, po načinu korištenja kuća i zgrada, površine 81 m² i dvorište površine 340 m², a što ukupno iznosi 421 m² i k.p. broj:688/4 naziva „Ada“, po načinu korištenja dvorište, površine 29 m², sve upisane u P.L. broj:842 k.o. ..., a preko dijela parcele tužene, označene po starom premjeru kao k.č. broj:373/109 oznake: pristupni put zv. „Ada“ površine 82 m², upisana u z.k. ulošku broj: 1219 k.o. ..., a koja po novom premjeru odgovara parceli označenoj kao k.p. broj: 688/5 zv. „Ada“, po načinu korištenja prilazni put površine 82 m² i koja je upisana u p.l. broj 1659/03 za k.o. ..., a koja prema faktičkom stanju na terenu na osnovu skice lica mjesta vještaka geodetske struke ima prosječnu dužinu od 16,25 m i prosječnu širinu od 3,50 m, što predstavlja površinu od 57 m² i koji dio parcele(k.p. 688/5) ima prilaz sa parcele k.p.687 zvana „Kiseljak“ u naravi nekategorisani put površine 474 m² upisana u P.L. 110 k.o. ... kao posjed društvena svojina javno dobro putevi sa 1/1 te se ista u pravcu istok-zapad proteže do parcela tužitelja označenih po novom premjeru kao broj:k.p. broj:688/2 i 688/4,obje upisane u P.L. broj:842 k.o. ..., a sve prema skici lica mjesta vještaka geodetske struke od 22.12.2021 god. i koja će činiti sastavni dio ove presude, a što je tužena dužna priznati i trpiti te se ujedno suzdržati od bilo kakvog onemogućavanja tužitelja u vršenju ovog prava, kao i da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.640,00 KM zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, računajući od momentu dosuđenja istih pa do momenta plaćanja, a sve u roku od 30 dana počev od dana donošenja ove presude.

Na osnovu pravosnažne presude izvršiti će se upis stečenog prava stvarne služnosti u katastarsku evidenciju kod Službe za geodetske, imovinsko-pravne poslove i katastar grada Srebrenika te zemljišno-knjižnu evidenciju koja se vodi kod Općinskog suda Srebrenik.

Obrazloženje

Dana 04.03.2019. godine tužitelji su putem punomoćnika kod ovog suda podnijeli tužbu protiv tužene, a radi utvrđenja prava služnosti. U činjeničnim navodima tužbe je navedeno da su tužitelji posjednici i vlasnici nekretnina označenih po starom premjeru kao: k.č. broj: 373/68 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 421 m² i k.č. broj: 373/108 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 29 m², obje upisane u z.k. ulošku broj:553 k.o. ..., a koje po novom premjeru odgovaraju nekretninama označenim kao: k.p. broj: 688/2 način korištenja kuća i zgrada, naziva „Ada“ površine 81 m², k.p. broj:688/2 način korištenja dvorište, naziva „Ada“ površine 340 m² i k.p. broj:688/4 način korištenja dvorište, naziva „Ada“

površine 29 m², a što ukupno iznosi 450 m², sve upisane u P.L. broj:842 k.o. ..., a da je tužena posjednik i vlasnik nekretnine označene po starom premjeru kao k.č. broj:373/109 oznake: pristupni put zv. „Ada” površine 82 m², upisana u k.o. ..., a koja po novom premjeru odgovara nekretnini označenoj kao k.p. broj 688/5 zv. „Ada” u kulturi-načinu korištenja prilazni put površine 82 m² i koja je upisana u p.l. broj 1659/03 za k.o. ... Naveli su da duže od 30 godina koriste prednju nekretninu tužene za pješački prolaz, provoz i progon od svoje kuće do javnog puta i obrnuto u naselju ... i to na sjevernom dijelu parcele tužene, a pravcem koji se prostire iznad sagrađenih objekata parničnih stranaka pravolinijski u dužini od oko 20 m, a u širini od oko 3,5 m, a da tužena, a niti njen pravni prednik, I. D., koji je ujedno djever prvotužiteljici i amidža drugo i trećetužitelj/u/ici nikada se nisu protivili da tužitelji tim putem prolaze. Istakli su da počev od mjeseca avgusta 2018.godine, prednik tužene I. D. je prvotužiteljici i njenom sinu-drugotužitelju, saopštio da im više ne dopušta da prolaze opisanim pravcem preko parcele njegove kćerke, tužene, a da je potom postavio i ogradu čime je u potpunosti onemogućio tužiteljima vršenje radnji koje su do sada vršili. Naveli su da su tužitelji sve te godine faktički vršili sadržaj prava stvarne služnosti prolaza i provoza, pješice, motornim vozilom i teretnim motornim vozilom jer su i garažu napravili na produžetku prostiranja pravca puta na parceli označenoj kao: 688/2 način korištenja dvorište površine 340 m², upisana u p.l. broj:842 k.o. ..., te da su po osnovu dosjelnosti stekli pravo stvarne služnosti prolaza, provoza i progona preko parcele tužene, a kako to pravo tužena osporava, tužitelji imaju interes da se to pravo utvrdi. Shodno svemu navedenom, predložili su da sud utvrdi postojanje stvarne služnosti i donese presudu kao u izreci presude a potraživali su i troškove postupka.

U odgovoru na tužbu koji je sud zaprimio dana 29.03.2019. godine tužena je putem punomoćnika izjavila da u cijelosti osporava tužbeni zahtjev kako po osnovu tako i po visini. Navela je da nisu tačni navodi izneseni u tužbi pa da slijedom toga ne postoji ni pravni osnov za postavljeni tužbeni zahtjev. Predložila je da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, a obaveže tužitelje da tuženoj nadoknade troškove parničnog postupka.

Na pripremnom ročištu održanom dana 24.08.2021. godine punomoćnik tužitelja je ostao kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, dok je punomoćnik tužene ostao kod navoda istaknutih u odgovoru na tužbu. Na nastavku pripremnog ročišta održanom dana 24.09.2022.godine punomoćnici parničnih stranaka su ostali kod navoda datih tokom postupka, s tim što je punomoćnik tužitelja obavijestio sud da je D. I. tj. otac tužene nakon održavanja pripremnog ročišta 24.08.2021. godine izmijenio lice mjesta na način da je na dijelu služnosti puta koji je predmet raspravljanja posipao zemlju i posijao travu, te u prilog tim tvrdnjama dostavio fotografije lica mjesta koje su numerisane brojevima od 1 do 5 na poleđini fotografija.

Dana 22.12.2021.godine održano je ročište na licu mjesta u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka i vještaka geodetske struke Jasmina Bjelića.

Na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 15.02.2022. godine i nastavcima ročišta za glavnu raspravu održanim: 23.03.2022.godine, 27.04.2022.godine, 03.06.2022.godine, provedeni su slijedeći dokazi uvidom i čitanjem u: ZK izvadak broj 030-0-NAR-19-000230 iz ZK uložka broj 553 KO ..., Posjedovni list broj 842 KO ..., Kopiju katastarskog plana KO ..., plan broj 8, ZK izvadak broj 030-0-NAR-19-000231 iz ZK uložka broj 1219 KO ..., PL broj 1659 KO ..., Fotodokumentaciju (5 fotografija), Nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Jasmina Bjelića od 30.12.2021.godine, dopunskog Nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke od 07.03.2022.godine, Ugovor o kupoprodaji nekretnina zaključen u S... dana 14.4.2006. godine, Priznanice uplaćene o kupoprodajnoj cijeni od 19.6.2006. godine i Ugovor o darovanju nekretnina od 05.06.2006. godine broj 028-1-ov. 06000605, zatim saslušanjem svjedoka E. zvana H. M., J. M., J. M., F. L., I. D., R. I., T. H., E. B., saslušanjem vještaka geodetske struke i saslušanjem prvotužiteljice i drugotužitelja kao parničnih stranaka.

Nakon okončanog dokaznog postupka punomoćnik tužitelja je uredio tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka geodetske struke na način da isti glasi: *Utvrđuje se da su tužitelji D. E., D.Z. i R. rođ. D. D., svi iz S., ul. ... po osnovu dosjelnosti, stekli pravo postojanja prava stvarne služnosti prolaza, provoza i progona, pješice, putničkim i teretnim motornim vozilom, u korist parcela tužitelja označenih po starom premjeru kao k.č. broj : 373/68 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 421 m² i k.č. broj: 373/108 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 29 m², obje upisane u z.k. uložku broj:553 k.o. ... , a koje po novom premjeru odgovaraju parcelama označenim*

kao: k.p. broj: 688/2 naziva „Ada“, po načinu korištenja kuća i zgrada, površine 81 m² i dvorište površine 340 m², a što ukupno iznosi 421 m² i k.p. broj:688/4 naziva „Ada“, po načinu korištenja dvorište, površine 29 m², sve upisane u P.L. broj:842 k.o. ..., a preko dijela parcele tužene A. rođ. D. E. iz Sr., ul. ..., označene po starom premjeru kao k.č. broj:373/109 oznake: pristupni put zv. „Ada“ površine 82 m², upisana u z.k. ulošku broj: 1219 k.o. ..., a koja po novom premjeru odgovara parceli označenoj kao k.p. broj: 688/5 zv. „Ada“, po načinu korištenja prilazni put pov. 82 m² i koja je upisana u p.l. broj 1659/03 za k.o., a koja prema faktičkom stanju na terenu na osnovu skice lica mjesta vještaka geodetske struke ima prosječnu dužinu od 16,25 m i prosječnu širinu od 3,50 m, što predstavlja površinu od 57 m² i koji dio parcele(k.p. 688/5) ima prilaz sa parcele k.p.687 zvana „Kiseljak“ u naravi nekategorisani put površine 474 m² upisana u P.L. 110 k.o. ... kao posjed društvena svojina javno dobro putevi sa 1/1 te se ista u pravcu istok-zapad proteže do parcela tužitelja označenih po novom premjeru kao broj:k.p. broj:688/2 i 688/4, obje upisane u P.L. broj:842 k.o. ..., a sve prema skici lica mjesta vještaka geodetske struke od 22.12.2021 god. i koja će činiti sastavni dio ove presude, a što je tužena dužna priznati i trpiti te se ujedno suzdržati od bilo kakvog onemogućavanja tužitelja u vršenju ovog prava, kao i da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka u visini koliko budu iznijeli do kraja ovog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na iste, računajući od momentu dosuđenja istih pa do momenta plaćanja, a sve u roku od 30 dana počev od dana donošenja ove presude.

Na osnovu pravosnažne presude izvršiti će se upis stečenog prava stvarne služnosti u katastarsku evidenciju kod Službe za geodetske, imovinsko-pravne poslove i katastar grada Srebrenika te zemljišno-knjižnu evidenciju koja se vodi kod Općinskog suda Srebrenik.

U završnom obraćanju sudu punomoćnik tužitelja je naveo da su tužitelji tokom postupka dokazali osnovanost njihovog tužbenog zahtjeva, pa shodno tome predlažio da sud u cijelosti usvoji konačno opredjeljeni tužbeni zahtjev te obaveže tuženu da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka a koji se sastoji od slijedeći radnji: sastava tužbe u iznosu od 240,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 96,00 KM, što ukupno iznosi 336,00 KM , zastupanje na pripremnom ročištu dana 24.08.2021. godine u iznosu od 240,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 96,00 KM što ukupno iznosi 336,00 Km, zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 24.09.2021. godine u iznosu od 120,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 48,00 KM, što ukupno iznosi 168,00 KM, zastupanje na uviđaju na licu mjesta 22.12.2021. godine u iznosu od 180,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 72,00 KM, što ukupno iznosi 252,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi dana 15.02.2022. godine u iznosu od 240,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 96,00 KM, što ukupno iznosi 336,00 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave 23.03.2022. godine u iznosu od 120,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 48,00 KM, što ukupno iznosi 168,00 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave 27.04.2022. godine u iznosu od 120,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 48,00 KM, što ukupno iznosi 168,00 KM, zastupanje na nastavku glave rasprave 03.06.2022. godine u iznosu od 120,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 48,00 KM, što ukupno iznosi 168,00 KM i zastupanje na nastavku glavne rasprave 21.07.2022. godine u iznosu od 120,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja) što iznosi 48,00 KM, što ukupno iznosi 168,00 KM, koji će biti uvećan za troškove vještačenja u iznosu od 500,00 KM i troškove sudske takse na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 40,00 KM, a što ukupno iznosi 2.640,00 KM.

U svom završnom obraćanju sudu punomoćnik tužene je izjavio da smatra da tužitelji provedenim dokazima nisu dokazali osnovanost tužbenog zahtjev, istakao je i prigovor pasivne legitimacije navodeći da je tokom postupka sve usmjereno na kazivanje da je otac tužene I. D. navodno spriječio pravo stvarne služnosti puta kojeg tužitelji nikad nisu ni stekli. Na temelju svega predložio je da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neutemeljen a tužitelji se solidarno obavežu na naknadu toškova parničnog postupka kako slijedi: za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 24.08.2021. godine iznos od 240,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta 24.09.2021. godine iznos od 120,00 KM, za zastupanje na uviđaju od 22.12.2021. godine iznos od 180,00 KM, za zastupanje na ročištu glavne rasprave dana 15.02.2022. godine iznos od 240,00 KM i za zastupanje na nastavcima ročišta glavne rasprave 23.03.,27.04.,03.06. i 21.07.2022. godine u iznosima od po 120,00 KM.

U smislu člana 8 Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03 - u daljem tekstu ZPP-a), cijeneći svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno kao i izjave punomoćnika parničnih stranaka date u toku postupka, sud je donio odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Među parničnim strankama nije sporno, a što proizlazi i iz provedenih materijalnih dokaza, da su tužitelji suposjednici povlasnih nekretnina ovog spora a da je tužena vlasnik i posjednik poslužnih nekretnina. Sporan je osnov tužbenog zahtjeva, kao i pasivna legitimacija tužene.

Dovodeći u vezu istaknuti prigovor pasivne legitimacije tužene sa provedenim materijalnim dokazima, sud isti nalazi kao neosnovan. Uvidom u ZK izvadak broj 030-0-NAR-19-000-231 od 07.02.2019.godine, sud je utvrdio da je tužena upisana u vlasničkom B listu kao vlasnik nekretnine označene kao k.č. broj : 373/109 oznake: pristupni put zv. „Ada“ površine 82 m2, upisana u z.k. ulošku broj: 1219 k.o. ..., (koja po novom premjeru odgovara parceli označenoj kao k.p. broj: 688/5 zv. „Ada“, po načinu korištenja prilazni put pov. 82 m2 i koja je upisana u p.l. broj 1659/03 za k.o. ...), sa dijelom 1/1, da je upis izvršen na osnovu Ugovora o poklonu, notarski obrađen od strane Jasminke Memić, iz Srebrenika, pod brojem OPU-IP:381/2018 od 13.09.2018.godine i shodno tome da je pasivno legitimisana u ovoj pravnoj stvari.

Iz iskaza tužitelja kao parničnih stranaka E. D. i Z. D., svjedoka N. H., H. H., E. B., E. zv. H. M., J. M., J. M. i F. L., a koje iskaze je sud prihvatio kao uvjerljive, tačne i saglasne jedne sa drugima i u skladu sa provedenim materijalnim dokazima: nalazom vještaka i dopunom nalaza vještaka geodetske struke Jasmina Bijelića, z.k. izvatkom broj:030-0-NAR-19-000 230 iz z.k. uloška broj: 553 k.o. ..., posjedovnim listom broj: 842 k.o...., kopijom katastarskog plana k.o. ..., plan br.8, z.k. izvatkom broj:030-0-NAR-19-000 231 iz z.k. uloška broj: 1219 k.o. ..., izvodom iz posjedovnog lista br.1659 k.o...., sud je utvrdio da su tužitelji dio predmetnog puta koji je označen kao: k.č. broj: 373/109, oznake: pristupni put zv. „Ada“ površine 82 m2, upisana u z.k. ulošku broj: 1219 k.o. ..., a koja po novom premjeru odgovara nekretnini označenoj kao k.p. broj: 688/5 zv. „Ada“, po načinu korištenja prilazni put površine 82 m2 i koja je upisana u p.l. broj 1659/03 za k.o. ..., i koji prema stvarnom stanju na terenu na osnovu skice lica mjesta vještaka geodetske struke ima prosječnu dužinu od 16,25 m i prosječnu širinu od 3,50 m, što predstavlja površinu od 57 m2, *koristili kao pristupni put svojim parcelama* označenim kao: k.č. broj : 373/68 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 421 m2 i k.č. broj: 373/108 oznake: Oranica zv. „Ada“ površine 29 m2, obje upisane u z.k. ulošku broj:553 k.o. ..., a koje po novom premjeru odgovaraju parcelama označenim kao: k.p. broj: 688/2 naziva „Ada“, po načinu korištenja kuća i zgrada, površine 81 m2 i dvorište površine 340 m2, a što ukupno iznosi 421 m2 i k.p. broj:688/4 naziva „Ada“, po načinu korištenja dvorište, površine 29 m2, sve upisane u P.L. broj:842 k.o.

Takođe, sud je iz iskaza parničnih stranaka i pomenutih svjedoka utvrdio da su tužitelji nesmetano od 1986.godine pa sve do avgusta 2018. godine odnosno oko 32 godine predmetni put koristili u onom obimu, dužini i širini puta kako je utvrđeno i u nalazu vještaka i dopuni nalaza vještaka geodetske struke odnosno u dužini u rasponu od 15,8 m pa do 16,7 m a širini u rasponu od 3,25 m pa do 3,70 m, te da svo vrijeme služenja predmetnim putem tužena, ni njeni pravni prednici nisu protivili služnosti prolaza, provoza i progona, pješice, putničkim i teretnim motornim vozilima, da tužitelji osim korištenja putem tužene kao pristupnim putem nikada nisu koristili drugi prilaz putničkim i teretnim motornim vozilima svojim parcelama i izgrađenoj garaži na parcelama označenim kao: k.p. broj: 688/2 i k.p.broj: 688/4 jer na dijelu veze parcele k.p. broj: 688/2 i parcele označene kao k.p.broj: 687, koja je upisana kao javno dobro putevi, postoji izgrađen šaht i bunar izgrađen 1983 godine. Iz iskaza parničnih stranaka E. i Z. D., sud je utvrdio da su tužitelji u pravcu prostiranja poslužne parcele na svojim parcelama (povlasnim) počev od 1986 godine imali izgrađenu štalu i drvenu garažu (nadstrešnicu) na čijem mjestu su nakon pogibije supruga odnosno oca tužitelja 1998 god. izgradili betonsku garažu i koja se danas tu nalazi. Takođe, iz iskaza parničnih stranaka E.D. i Z. D. kao i dopune nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Jasmina Bjelića od 07.03.2022.godine, sud je utvrdio da su tužitelj D. Z. i tadašnji vlasnik i posjednik poslužne parcele D. I., tj. otac tužene, 2011. godine postigli dogovor u vezi nastavka korištenja predmetnog puta, na način da tužitelji nastave koristiti predmetni put kao pristupni put svojim parcelama, a da tužitelji na ime toga, I. D. ustupe dio svoje parcele u površini od 29,00 m2 označene, nakon cijepanja parcela, kao: k.p. broj: 688/4, da su geometri nakon izlaska na lice mjesta i sačinili i prijavni list „A ili „B“ od 02.09.2011. godine kojeg su potpisali tužitelj D. Z. i tadašnji vlasnik i posjednik poslužne parcele D. I. .

Iz iskaza vještaka geodetske struke datog na glavnoj raspravu prilikom pojašnjenja nalaza i mišljenja, sud je utvrdio da prilaz vozilom do postojeće garaže na parceli tužitelja nije izvodljiv.

Iz iskaza svjedoka I. D., kojem je sud poklonio vjeru, sud je utvrdio da se samo i isključivo on kao pravni prednik tužene (otac), protivio služnosti prolaza, prevoza i progona, pješice, putničkim i teretnim motornim vozilima poslužnom parcelom i da je tužiteljima onemogućio prolaz spornim putem.

Iz iskaza svjedoka E. B., sud nije pouzdano mogao zaključiti da li su prilikom zaključivanja Ugovora o kupoprodaji i Ugovora o darovanju između D. T. i D. I., nekretnine koje su predmet ovog spora, bile opterećene nekim teretom.

Iz iskaza svjedoka R. I. i T. H., sud nije mogao izvesti bilo kakav zaključak vezano za predmetni spor obzirom da su na sva postavljena pitanja o bitnim činjenicama odgovarale sa „nije mi poznato i ne znam“.

Uvidom u Ugovoro o kupoprodaji nepokretnosti od 14.04.2006 godine i Ugovor o darovanju od 05.06.2006 godine, sud je utvrdio da je pravni prednik (otac) tužene D. I. bio vlasnik i posjednik predmetne poslužne parcele počev od 2006. godine, a nakon zaključenja pomenutih ugovora sa svojom majkom D. T.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja i nespornog činjeničnog stanja sud je odlučio kako slijedi:

Tužitelji tužbom traže da sud utvrdi postojanje prava stvarne služnosti puta (preko poslužnog dobra – dijela parcele tužene) označene po starom premjeru kao k.č. broj:373/109 oznake: pristupni put zv. „Ada“ površine 82 m², upisana u z.k. ulošku broj: 1219 k.o. ..., a koja po novom premjeru odgovara parceli označenoj kao k.p. broj: 688/5 zv. „Ada“, po načinu korištenja prilazni put površine 82 m² i koja je upisana u p.l. broj 1659/03 za k.o. ..., na ime tužene sa dijelom 1/1, te da je tužena dužna trpiti da se u zemljišnim knjigama uknjiži ovo pravo služnosti.

Tužitelji tužbeni zahtjev zasnivaju na tvrdnji da označeni dio poslužne nekretnine oni koriste od 1986 godine pa do avgusta 2018. godine kada im je otac tužene zabranio da prolaze tim dijelom, da traži služnost puta jer koriste preko 20 godina i da žele izdejsstvovati presudu radi upisa prava služnosti puta u zemljišnoj knjizi u čemu se ogleda i njegov pravni interes za vođenje ove parnice.

S druge strane tužena je osporila tužbeni zahtjev tužitelja smatrajući da tužitelji imaju prilaz svojoj parceli sa javnog puta označenog kao kp.br.687 u širini od 2,67 m, a da prelazak preko tuđe nekretnine predstavlja čisti komoditet.

Tužitelji su podnijeli tužbu radi utvrđenja prava stvarne služnosti koje je već stečeno na osnovu dosjelošti i činjenice da predmetni put koriste od 1986. godine kao prolaz i prilaz svojim nekretninama a po dogovoru sa svojim svekrvom i nenom koja je umrla. Ove činjenice tužitelji su dokazali saslušanim svjedocima, svojim iskazima dok ni tužena nije osporila da su tužitelji sporni dio koristili od 1986. godine kao put i prilaz jer je prolazilo svim motornim vozilima od kad je kuća sagrađena pa do avgusta 2018. kada im je D. I. a ne tužena zabranio da tim dijelom prolaze kada je postavio otpadni materijal.

Član 210. Zakona o stvarnim pravima F BiH propisuje da se stvarna služnost osniva na osnovu zakona dosjelošću, ako ju posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njen sadržaj kroz dvadeset godina, a vlasnik poslužne nekretnine se nije tome protivio.

Dakle, činjenice koje su odlučne za ovu pravnu stvar i koje su tužitelji dokazali jesu da su isti faktički ostvarivali služnost za vrijeme od 20 godina jer su nesporno dokazali da su tim putem prolazili do svojih nekretnina od 1986. godine do avgusta 2018.godine, a da se vlasnik i njegovi prednici poslužne nekretnine, u tom periodu tome nisu protivili.

Takođe, tužena u toku dokaznog postupka nije izvela niti jedan dokaz kojim bi izvan svake razumne sumnje, eventualno utvrdila činjenice da je služnost vršena zloupotrebom povjerenja vlasnika ili posjednika poslužne nekretnine, silom, prevarom ili da je služnost ustupljena do opoziva. Zatim, tužitelji tužbenim zahtjevom ne traže osnivanje nužnog prolaza, kako to pogrešno tvrdi tužena, već isti tužbenim zahtjevom traže utvrđivanje prava služnosti temeljem dosjelnosti, a što su različiti pravni instituti, koji podrazumijevaju i primjenu različitih odredbi zakona i dokazivanje različitih relevantnih činjenica za rješavanje u takvim pravnim stvarima. Dakle, odredba člana 205. Zakona o stvarnim pravima F BiH bi se mogla primijeniti samo u slučaju da su tužitelji tužbenim zahtjevom tražili osnivanje, odnosno ustanovljavanje služnosti nužnog prolaza, što u ovoj pravnoj stvari nije slučaj, pa samim tim nije ni bilo mjesta primjeni odredbe člana 205. Zakona o stvarnim pravima F BiH na koju se poziva tužena, već je sud primijenio odredbu člana 210. Zakona o stvarnim pravima.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud je stanovišta da su tužitelji, uzimajući pri tome dužinu ostvarivanja služnosti u periodu od 1986. godine, do avgusta 2018. godine, te da se u tom periodu vlasnik poslužne nekretnine tome nije protivio kao niti njegovi prednici, uspjeli dokazati izvedenim dokazima, a u smislu odredbe člana 123. ZPP-a F BiH, da su stekali pravo služnosti temeljem dosjelnosti na nekretninama u vlasništvu tužene, pa je na osnovu člana 210. Zakona o stvarnim pravima u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

Na osnovu svega navedenog, sud je odlučio kao u izreci presude.

Odluku o sporednim potraživanjima sud je donio primjenom odredbi člana 277. ZOO-a.

Odluku o parničnim troškovima sud je donio na osnovu člana 386 stav 1, u vezi sa članom 383 stav 1 i 2 i člana 396 stav 1 i 2 ZPP-a, a isti se sastoje od troškova: sastava tužbe u iznosu od 336,00 KM uvećan za 40% (od po 20% za još dva tužitelja), zastupanje na pripremnom ročištu dana 24.08.2021. godine u iznosu od 336,00 KM, zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 24.09.2021. godine u iznosu od 168,00 KM, zastupanje na uviđaju na licu mjesta 22.12.2021. godine u iznosu od 252,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi dana 15.02.2022. godine u iznosu od 336,00 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave 23.03.2022. godine u iznosu od 168,00 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave 27.04.2022. godine u iznosu od 168,00 KM, zastupanje na nastavku glave rasprave 03.06.2022. godine u iznosu od 168,00 KM i zastupanje na nastavku glavne rasprave 21.07.2022. godine u iznosu od 168,00 KM, (a koji iznosi su uvećani za 40% odnosno za od po 20% za još dva tužitelja), troškova vještačenja u iznosu od 500,00 KM i troškova sudskih taksi na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 40,00 KM, a što ukupno iznosi 2.640,00 KM.

S U D I J A

Aleksandra Manojlović Trkulja

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, u roku od 30 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka (*tri primjerka*).

